

ало да иде подирь Татарина...! Андроникъ тогава, акъто бѣше удържалъ побѣда върху Татарытъ при Іессемврія (1285), можѣше да помогне на Тертера, то нещѣ — и, намѣсто гостопріемство, затвори свата си въ малѣкъ единъ градецъ близо до Одринъ, што бѣше побѣгналъ съ нѣколко отъ своитѣ си.

§ 49. Борбата на Светослава съ Ногай при бѣл. царь Смила, вмѣсто когото са и въцарява (1296).

Бѣганъето на Тертера искара ново лице въ релацията на българскитѣ правители, но властѣта му не са прострѣ по-надалечъ отъ стѣнитѣ търновскы и царева ливада⁽³⁾. Това лице бѣше Смиль или Смиленъ, който бѣ избранъ съ негово съгласіе. — Този Смиль водѣше дъщеря Константинова, братаница на І-ра Андроника, а дъщеря му водѣше боѣрина Елимира, Тертеровъ шурия. — Но скоро са довърши силата му, защото и самъ Ногай, като бѣ испъденъ изъ Молдова отъ ордѣята на Туктай-Хана, испрошди прѣзъ Дунава едного отъ сыноветѣ си да пріеме отъ Смила властѣта върхъ България, като зеть Тертеровъ. Той бѣ Чокасъ (Цахъ), който за да пріемѣ на страната си боѣрскитѣ кѣщи, сблжи са съ Светослава, и го прикани да раздѣлѣтъ области, които познавахъ още търновскыя повелитель.

подъ име «Велислава». Г-нъ Войниковъ я нареклъ произвольно съ туй име, каквото стори и съ царь-Борисовата сестра въ «Покръщеніето на преславскыя дворъ», като ѝ кръстилъ името *Ирина*, когато много вѣты и новы истіографы я наричатъ *Теодора* (Глед. Періодъ II, бѣтъжка 39).

⁽³⁾ Широка една поляна отвѣдъ Търновското село Дръново, на габровскыя пѣть, обиколена отъ балканскитѣ гори и са пои отъ р. Янтра.